

digheder betyde øgede udgifter og øget administration som følge af:

- Øget myndighedstilsyn uden for Danmarks grænser (hjemlandskontrol).
- Udpegning af et eller flere kontaktpunkter af administrativ karakter.
- Udpegning af et eller flere kontaktpunkter af rådgivende karakter.
- Informationskampagne over for udenretlige tvist-løsningsorganer og erhvervs- og forbrugerorganisationer om henholdsvis praksis vedrørende e-handel og udarbejdelse af adfærdskodekser.

Kravet om hjemlandskontrol bevirker, at danske myndigheder fremover også skal føre tilsyn med, at danske virksomheders onlineaktiviteter i andre EU-lande er i overensstemmelse med dansk lovgivning. Det kan f.eks. dreje sig om reklamering, salg m.v. via internettet på det europæiske marked. Da lovforslaget i høj grad vedrører markedsføring, må der især påregnes en betydelig aktivitetsudvidelse for Forbrugerombudsmanden til forhandling og retsfølgning af danske virksomheder bl.a. som følge af henvendelser fra udenlandske myndigheder. E-handelsdirektivet medfører derfor nye ressourcekrævende aktiviteter for Forbrugerstyrelsen, der er sekretariat for Forbrugerombudsmanden. Tilsvarende må det forventes, at tilsynsmyndigheder på andre områder vil få lignende øgede aktiviteter som følge af hjemlandskontrollen.

Direktivet kræver, at der udpeges et dansk kontaktpunkt af administrativ karakter. Det er hensigten, at Forbrugerstyrelsen skal udnævnes til administrativ kontaktpunkt i Danmark, hvilket indebærer, at Forbrugerstyrelsen bliver den centrale myndighed, som andre medlemsstaters kontrolorganer kan rette henvendelse til f.eks. med klager over danske internetvirksomheders adfærd, når den rette danske myndighed er disse organer ubekendt. Opgaven som kontaktpunkt vil i øvrigt betyde øget administrativt samarbejde og koordinering med nationale myndigheder, europæiske myndigheder og Kommissionen.

Endvidere skal der oprettes et eller flere kontaktpunkter i form af rådgivningscentre, som skal oplyse udenlandske og indenlandske erhvervsdrivende og forbrugere om deres rettigheder og pligter i kontraktforhold, om de klage- og retsmidler, der er til rådighed i tilfælde af tvister, og om andre relevante myndigheder, der kan rettes henvendelse til. Forbrugerstyrelsen vil kunne udnævnes som kontaktpunkt af rådgivende karakter. Forbrugerstyrelsen rådgiver i dag i overvejende grad kun danske forbrugere. Der må derfor påregnes en betydelig aktivitetsudvidelse, hvis Forbrugerstyrelsen skal varetage denne opgave. Andre myn-

digheder og private organisationer m.v. vil dog også helt eller delvist kunne varetage denne rådgivningsfunktion, hvis dette findes hensigtsmæssigt.

Som led i det samlede informationsudvekslingssystem forudsætter direktivet, at medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle væsentlige administrative og retlige afgørelser på deres områder i tvister om informationssamfundstjenester samt om praksis m.v. i forbindelse med elektronisk handel. Det forventes, at Forbrugerstyrelsen som kontaktpunkt vil få en væsentlig informationsopgave til opfyldelse af denne forpligtelse.

Der er til de nævnte aktiviteter budgetteret med et permanent årligt bevillingsbehov på fire årsværk svarende til kr. 1.600.000, herunder 1,5 årsværk til det rådgivende kontaktpunkt, hvis dette skal varetages af Forbrugerstyrelsen, samt anslåede kr. 1.000.000 i øvrig drift til dækning af overhead, rejseaktiviteter samt udgifter ved retssager mod danske virksomheder. Ud af det estimerede årsværkforbrug påregnes 2 årsværk at medgå til Forbrugerstyrelsens sekretariatsbetjening af Forbrugerombudsmanden. Det bemærkes, at dette skøn er forbundet med stor usikkerhed. Bevillingerne vil blive afholdt inden for Økonomi- og Erhvervsministeriets egne rammer.

Der er ikke i ressourceopgørelsen medtaget andre myndigheders eventuelle ressourcebehov som følge af e-handelsdirektivets gennemførelse. Disse må afholdes inden for de enkelte ministeriers rammer.

2. Erhvervsøkonomiske konsekvenser og administrative konsekvenser for virksomheder

E-handelsdirektivet indebærer, at det bliver lettere for virksomhederne at markedsføre og sælge produkter f.eks. via internettet inden for EU, idet de som udgangspunkt kun skal overholde dansk ret.

Direktivet har til formål at sikre den frie bevægelighed for informationssamfundstjenester i det indre marked og skal fremme udviklingen af elektronisk handel med øget beskæftigelses- og investeringsmuligheder til følge. Det antages, at direktivet vil medvirke til et øget udbud af varer og tjenesteydelser via elektroniske medier, der vil øge konkurrencen og medføre lavere priser og bedre produkter på det europæiske marked til gavn for forbrugerne. Øget konkurrence og øget handel vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Salg via internettet udgjorde ifølge Danmarks Statistik ca. 12 mia. kr. i år 2000 blandt virksomheder med mindst fem ansatte, hvilket svarer til lidt under 1 % af virksomhedernes samlede omsætning.